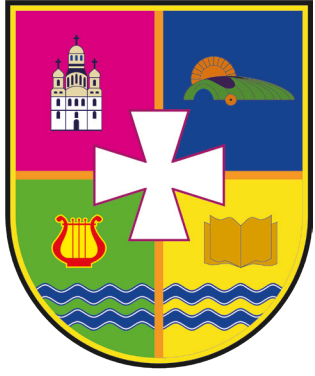

Наша громада – єдина родина

Де згода в сімействі, де мир і тишина,
Щасливі там люди, блаженна сторона.
І.П. Котляревський.

ГРОМАДСЬКО-ПОЛІТИЧНА ГАЗЕТА ПРО ЖИТТЯ НАШОГО КРАЮ №11(37) 31 ТРАВНЯ 2019 РОКУ

Прощавай, школо! Здрастуй, літо!

24 травня в усіх школах громади пролунали останні дзвоники

Свято останнього дзвоника відбувається в школах щороку. Попри це, воно продовжує залишатися щемним, зворушливим і водночас радісним. А все тому, що воно чи не найбільше з-поміж інших шкільних свят засвідчує невинну зміну поколінь. Підрастають школярі, дорослішають, набираються знань, переходять із класу в клас... Ось першокласники, які кілька місяців тому несміливо переступили шкільний поріг. Позаду у них нелегкий і насичений подіями шкільний рік. За цей час вони освоїлися в шкільному домі й уже впевнено поздоровляють випускників.

У Подільській школі лунає останній дзвінок.

Усі діти стали на рік старшими, підросли, порозумнішали, перейшли до наступного класу, діждалися довгоочікуваних літніх канікул...

Тільки випускники не стримують хвилювання, а подекуди й сліз. У цей момент вони нарешті усвідомлюють, як багато зробили для них шкільні вчителі. Тому з особливим теплом адресують їм слова вдячності.

Кажуть, що робота вчителя тяжка та невдячна. Проте ось у такі моменти, як це свято, коли учні оточують своїх наставників табунцями, щоб подякувати та нагородити квітами, розумієш, що це не так.

У всіх п'яти навчальних закладах Білоцерківської громади 24 травня пролунали останні дзвоники, сповіщаючи про закінчення навчального року та наближення літніх канікул.

Останній дзвінок – свято, яке

Випускники й першокласники Красногорівської ЗОШ І–ІІІ ступенів виходять на лінійку.

У Білоцерківській школі учнів частували смачною кашею.

Далі на стор. 2

Журналісти з України вивчали досвід Білоцерківської ОТГ

22 травня в рамках прес-туру Полтавщиною в Білоцерківку завітали журналісти з 11 областей України. Це й не дивно, адже темою прес-туру була співпраця громад із великими підприємствами.

Представники мас-медіа були щиро вражені, коли Білоцерківський сільський голова І. В. Лещенко розповів про показники розвитку громади, підкріплюючи сказане слайд-презентацією. Невелика за чисельністю населення (4,1 тис. жителів), громада має бюджет у розмірі близько 50 млн грн. І якщо у переважній більшості ОТГ Полтавщини надходження до бюджету забезпечує земельний податок, то в нас 56% – це податок із доходів фізичних осіб (відрахування із заробітної плати). Майже 80% цих надходжень дають два потужних підприємства – ПП «БІАГР» і ТОВ «Білагро».

Разом на них створено майже 1,5 тис. робочих місць, причому всі працівники працевлаштовані офіційно, отримують гідні заробітні плати, з яких вираховуються чималі податки. Людям не треба хвилюватися про пенсію на старості, а для громади це ще й суттєві надходження в бюджет.

Лєвова частина видатків іде на

утримання закладів освіти й культури: ремонти, модернізацію, енергозберігаючі заходи, виплату заробітних плат...

Розповів І. В. Лещенко й про участь сільради в проектній діяльності (що теж вигідно відрізняє Білоцерківську ОТГ від інших громад). Грамотно складені проекти постійно перемагають у конкурсах, що дозволяє залучати додаткове фінансування. Усі три максимально допустимі проекти перемогли у «Бюджеті участі».

Ще більше позитивних вражень отримали учасники прес-туру під час невеликої екскурсії ПП «БІАГР». Вони зізналися, що знають (а переважна більшість із приємністю смакувала) продукцію торгової марки «Білоцерківське», зокрема запашне масло, плавлені сири, сир кисломолочний. Однак європейські умови, в яких виготовляється продукція та працюють робітники, надсучасні потужні виробничі лінії, а особливо обсяги виробництва не залишили нікого байдужими.

Коли ж дізналися, що завод було збудовано практично з нуля на базі виробничого відділку із примітивним обладнанням, то не стримували емоцій.

Справді, можемо пишатися, що саме в нашій громаді діє одне з найбільших молокопереробних підприємств України, яке виробляє високоякісну продукцію та забезпечує роботою тисячі людей. Цим мусимо завдячувати нашому землякові Вікто-

рові Володимировичу Кордубану: він не став шукати щастя в чужих краях, а вирішив змінити на краще життя в рідному селі. І спрямував на це свій розум, далекоглядність, наполегливість. Принагідно нагадаємо, що одним із ініціаторів створення Білоцерківської ОТГ теж був В. В. Кордубан.

Зінаїда МАТЯШОВА.
Фото Дмитра Деркаченка.

Літо-2019

Пришкільні табори

27 травня розпочали роботу літні пришкільні табори. Тут відпочиватимуть і оздоровлюватимуться молодші школярі протягом 2 тижнів. Педагоги подбали про цікаве та змістовне дозвілля, а Білоцерківська сільрада – про повноцінне триразове харчування дітей.

Підготувалися до дитячих канікул

Задовго до закінчення навчального року та початку літа в Білоцерківській ОТГ розпочалася підготовка до літнього оздоровлення дітей, зокрема роботи пришкільних таборів. Щоб забезпечити належне функціонування закладів, відділ освіти організував навчання відповідальних осіб.

Організацію відпочинку та оздоровлення дітей влітку 2019 року обговорювали на засіданні виконавчого комітету Білоцерківської сільської ради 22 квітня. Задля організації раціонального та безпечного харчування дітей члени виконкому ухвалили рішення, за яким вартість харчування дітей у пришкільних таборах становитиме 60 грн на день. У закладах дошкільної освіти вартість харчування в літній період зростає на 10% для придбання свіжих овочів і фруктів.

Де відпочиватимуть наші діти

Як поінформували в Білоцерківській сільраді, цього літа школярі отримають 30 путівок у табори відпочинку, які закуплять коштом державного, обласного бюджету та бюджету сільради. Батьківська доплата становитиме від 0 до 15%.

Ці путівки отримають діти пільгових категорій та талановиті школярі, які досягли вагомих успіхів у предметних олімпіадах, творчих конкурсах, спортивних змаганнях. Претендентів обирають навчальні заклади. Уже складені списки дітей, які відпочиватимуть у першу табірну зміну.

Зокрема, з держбюджету профінансовано путівку в табір «Крилатський» (м. Скадовськ), із обласного бюджету – путівки в дитячий заклад оздоровлення і відпочинку «Ювілейний» (Запорізька обл.) та «Лісовий» (Тернопільська обл.). А сільська рада виділила кошти на путівки в табір «Соснова поляна» на І й ІV табірні зміни.

То ж нехай юні жителі нашої громади набираються на літніх канікулах сил та незабутніх вражень.

Прощавай, школо! Здрастуй, літо!

Закінчення. Початок на стор. 1

Красногорівські школярі поспішають на свято.

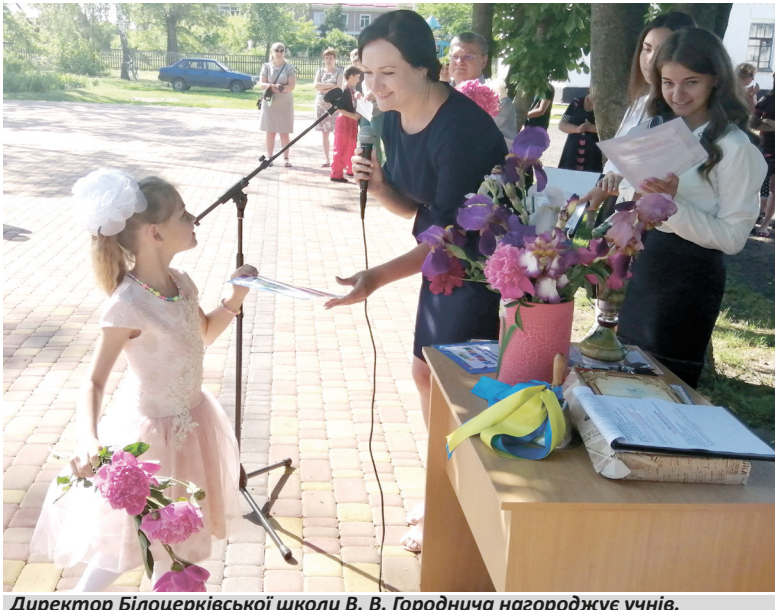
збирає на шкільному подвір'ї майже все село. У когось у школі навчаються діти чи онуки, а хтось за звичкою завертає до стін закладу, який колись закінчив.

Білоцерківський сільський голова Іван Лещенко вітав учнів та вчителів Білоцерківської ЗОШ, яку свого часу закінчив. Його заступник Петро Рибальченко – випускник Красногорівської школи, тож був на святі в рідному закладі. А в. о. старости с. Поділ і Огірівка Надія Доброскок – випускниця Подільської школи. Її мама Марія Федорівна Сторіжко, заслужений учитель

в Білоцерківській школі наостанок дітей частували смачною кашею.

Для одинадцятикласників та частини дев'ятикласників останній шкільний дзвоник і справді звучить востаннє. Вони стоять на порозі дорослого життя, й це розуміють усі присутні. Тому вітаючи випускників, зичать їм успіхів, успіхів і ще раз успіхів.

Певно, ще більше за випускників хвилюються їхні батьки. Їм важко повірити, що вчорашні малюки так швидко вирости й неодмінно мусять пройти через серйозні випробування: вступ до

Директор Білоцерківської школи В. В. Городнича нагороджує учнів.

України, пропрацювала в цій школі понад 30 років.

Шкільний рік запам'ятався не лише працею, а й досягненнями. Учні усіх без винятку навчальних закладів громади брали участь у предметних олімпіадах, конкурсах МАН, спортивних змаганнях, де не пасли задніх та посідали призові місця. Найкращим учням на шкільних лінійках вручили похвальні листи, грамоти й подяки. А

вишу або ж перше місце роботи.

Однак для решти школярів останній шкільний дзвоник знаменує наближення літніх канікул, яскравих вражень, нових знайомств. Тож не дарма Петро Рибальченко, виступаючи в Красногорівській школі, назвав свято останнього дзвоника своєрідним Днем незалежності – від школи.

Зінаїда МАТЯШОВА.

Випускники Балаклієвського НВК із першокласниками.

Білоцерківська ОТГ отримала підтвердження своєї участі в проекті енергоефективності

Нещодавно Білоцерківська об'єднана територіальна громада як учасник проекту «Організація співпраці малих міст України, громадянського суспільства та експертного середовища у питанні енергобезпеки» однією з перших отримала акцептування свого Плану Дій Сталого Енергетичного Розвитку та Клімату (ПДСЕРК) до 2030 року.

На сайті Угоди Мерів www.covenantofmayors.eu на офіційній сторінці Білоцерківської ОТГ тепер є статус «Action Plan Submitted», що свідчить про офіційну позицію представлення ПДСЕРК.

Нагадаємо, що Угода Мерів – провідна ініціатива, започаткована Європейським Союзом, що охоплює місцеві та регіональні органи влади, які беруть на себе добровільні зобов'язання підвищувати енерго-

The New Integrated Covenant of Mayors for Climate & Energy

ефективність та нарощувати використання відновлювальних джерел енергії на своїх територіях. Слідуючи цим зобов'язанням, підписанти Угоди прагнуть скоротити свої ви-

киди CO2 щонайменше на 30% до 2030 року, таким чином сприяючи розвитку екологічно орієнтованої економіки та підвищенню якості життя.

Заслужена перемога

Із 2012 року в Україні щороку відбувається Всеукраїнська дитячо-юнацька військово-патріотична гра «Сокіл» («Джура»). Цей захід є формою позакласної роботи з патріотичного та морально-етичного виховання школярів, засобом формування патріотичної свідомості, спортивно-оздоровчої роботи.

Команда «Характерник» разом із учителями.

У Красногорівській школі цього навчального року вперше був створений штаб із підготовки та участі в грі «Джура». На засіданні штабу розподілили обов'язки між працівниками школи, які були задіяні в підготовці учнів до змагань. Учителі історії Каленіченко Л. С. готувала учасника гри до участі в інтелектуальному конкурсі «Відун», умови якого передбачали знання історії України, доби козаччини, українських військових формувань різних епох, сучасних збройних сил України.

Учителі фізичної культури Омелюх В. М. та Каленіченко Ю. Г. зробили все необхідне, щоб учасники команди «Характерник» успішно змогли подолати туристсько-спор-

тивну смугу перешкод та вміло рухалися по азимуту. Медпрацівник навчального закладу Решетинська В. В. доклала зусиль до якісної підготовки дітей до участі в конкурсі «Рятівник». Учителі предмету «Захист Вітчизни» Бірук В. П. навчав учасників гри збирати й розбирати автомат Калашникова, метати гранати в умовний окоп противника, стріляти з пневматичної зброї, виконувати стройові команди.

Готуючись до участі в грі «Джура», члени команди під керівництвом педагога-організатора працювали над виготовленням ройових атрибутів, емблеми гри «Джура» та емблеми рою, що містили його назву та символи, склали ройовий клич-девіз.

За сприяння відділу освіти, мо-

лоді та спорту виконавчого комітету Білоцерківської сільської ради для учасників гри була придбана форма.

Завдяки злагодженій роботі колективу працівників школи та колективу учнів 10 класу, з яких було сформовано рій «Характерник», учасники команди у складі Кір'ян Єви (найкраща ройова), Чайки Владислава, Нетяги Владислава, Скирди Вадима, Гамалі Дмитра, Цикала Антона, Падалки Богдана, Лиходіда Станіслава, Лиходіда В'ячеслава, Євлаша Владислава, Веретельник Ірини успішно виступили під час районного етапу гри «Джура», де заслужено посіли почесне І-ше місце.

В. П. БІРУК,
учитель Красногорівської
ЗОШ І-ІІІ ступенів.

Попрощалися з початковою школою

Юні артисти демонструють свої вміння.

Четвертокласники Подільської школи під керівництвом своєї вчительки Катерини Миколаївни Рожко підготували концертну програму, яку показали батькам і вчителям 22 травня. Виступи четвертокласників мали продемонструвати їхні здобутки протягом навчання в початкових класах. Вони переконливо довели, що подільські учні не дарма ходили до школи: діти чудово декламували вірші, співали й танцювали, а також розігрували гумористичні сценки із шкільного життя.

Прощання з початковою школою стало справжнім святом і запам'ятеється надовго.

Справжня скарбниця історії села

Школа у Красногорівці – чи не єдине в селі вогнище духовності (бо клубу немає, а пошта не працює). Тож саме в приміщенні навчально-го закладу відбуваються концерти, інші культурно-масові заклади. Тут же функціонує й музей, що розповідає про історію села, видатних односельців.

21 випускник воював на Сході України

Нові експонати й експозиції в музеї з'являються завдяки спільній праці вчителів та учнів. Так, у рамках проекту «Вулиці нашого села», ініційованого заступником директора з виховної роботи Вікторією Михайлівною Омелич, за кожним класом було закріплено ту чи іншу вулицю. Старшокласники досліджували, коли вона утворилася, чому носить таку назву, хто й коли на ній жив. Результати пошуків відображені в альбомах, які зберігаються в музеї.

Так само школярі досліджували біографії відомих випускників школи, зустрічалися з учасниками АТО, які свого часу навчалися в Красногорівській школі, та записали їхні спогади й оформили альбоми. Крім того, створили стенди про героїв Небесної Сотні та випускників школи – учасників АТО й ООС.

21 випускник захищав незалежність і суверенітет рідної країни на Сході України. Це Олександр Михайлович Фесенко, Петро Павлович Рибальченко, Богдан Олександрович Войтюк, Олександр Миколайович Хоменко, В'ячеслав Сергійович та Роман Вікторович Сидоренки, Станіслав Іванович Тронько, Ігор Петрович Татарин, Ігор Іванович Цикало, Олег Анатолійович Ільченко, Володимир Володимирович Кравченко, В'ячеслав Сергійович Жарков, Сергій Сер-

жиною Людмилою, уродженкою Красногорівки. Ось так 40 років тому й опинився в селі, яке одразу його зачарувало та стало другою батьківщиною.

– Усе почалося з двох картин, які дісталися мені від мого дідуся, маминого батька Петра Олешка, – розповідає В. П. Бірук. – Він працював у колгоспі, а у вільний час

Народознавча експозиція.

малював. Дідусь пройшов усю Другу світову війну, визволяв Україну, Європу, воював у Японії. Повер-

лися непотрібними господарям. Усе це й лягло в основу картинної галереї, яка прикрасила стіни школи.

Люди почали зносити до школи реліквії

Паралельно (і теж здебільшого в закинутих хатах) Володимир Пилипович збирав старожитності й цікавився минувиною села. Тоді він навіть не уявляв, що вивчення історії стане справою всього його життя!

Пошуковець розповідає, що практично скрізь у покинутих оселях (зокрема на горищах) знаходив

щось цікаве: старовинний мисник, прядку, інші предмети побуту. Якось їздив по дрова через ліс і наткнувся на три старі хати без господарів. Звернувся в Білоцерківську сільраду, щоб отримати дозвіл на їхнє обстеження.

Знайдені старожитності В. П. Бірук попервах зберігав у гаражі. Невдовзі тодішня директорка школи Галина Іванівна Михайлик виділила кімнату, де й розмістилися експонати майбутнього музею. Стенди й підставки під експонати власноруч виготовив В. П. Бірук.

Коли люди побачили, що старовинні речі не пропадають, що вони виставлені на всенародний огляд, то почали зносити до школи свої реліквії: хто – посуд чи вишиті рушники, а хто – випадково знайдені на городі речі. І цей процес продовжується донині.

– Буквально місяць тому Владислав Трускало викопав на городі ракетницю часів Другої світової війни й передав до музею, – продовжує В. П. Бірук. – У 1941 році під горою на території Красногорівки точилися запеклі бої, тому в цій місцині дуже багато знахідок тієї пори. У нашому музеї, наприклад, є знайдені там дві рушниці,

Експонати до музею часто приносять самі жителі Красногорівки.

три каски, цілий ящик кулеметних гільз (певно, там стояв кулемет), великі осколки... Григорій Семенович Михайлик подарував одразу кілька старих фотоапаратів. Люди часто звертаються й запитують, чи

Картинна галерея.

викидати старий радіоприймач, телевізор чи, може, виставити його в музеї.

В. П. Бірук написав книгу про Красногорівку

Принагідно зазначимо, що В. П. Бірук підготував ґрунтовне дослідження історії Красногорівки. Однак видавати книгу не поспішає: деякі періоди потребують уточнення.

А цей ручний млин у голодні роки врятував усю Герусівку.

– Коли я досліджував масове знищення хуторів та переселення людей у 30-х роках минулого століття, то встановив, що на початку 20-х років крім Красногорівської сільської ради існувала ще й Горянська – туди входило кілька населених пунктів, – розповідає краєзнавець. – Та потім людей примусово зігнали з обжитих місць: знімали дах, руйнували хати, тож їм нікуди було діватися. Назви багатьох хуторів, на жаль, уже ніхто не пам'ятає. Подекуди вони збереглися в назвах вулиць, кутків або ж у прізвищах. Але люди не знають цього. Тобто Радянська влада стерла населені пункти не лише із землі, а й із народної пам'яті! Цілі покоління умисне виховувалися без знання

дознавства. Офіційно музей працює з 2007 року: саме тоді управління освіти і науки Полтавської ОДА надало йому відповідне свідоцтво. Цей документ розміщений на видному місці одразу біля входу в музей. Поряд – напис: «Музей – це духовна скарбниця народу, скарбниця пам'яті про славне минуле, неспокій сьогодення. При огляді експозицій речові експонати ніби заговорять до тебе. Якщо ти молодий – розкажуть про героїчне минуле твоїх дідів і батьків, коли в роках – пізнаєш тут свою молодість». Ну що тут іще додати?

Зінаїда МАТЯШОВА.
Фото автора.

Директор школи О. В. Кропивка показує макет ткацького верстата, виготовлений учнями під керівництвом В. П. Бірука.

гійович Мільченко, В'ячеслав Анатолійович Тимошук, Іван Іванович Омелич, Олександр Григорович Халява, Богдан Богданович П'ятуха, Карина В'ячеславівна Ганзіл, Сергій Сергійович Похідняк, Володимир Миколайович Назаренко. Останній трагічно загинув у автомобільній аварії вже після служби в батальйоні «Айдар».

Картини дідуся підштовхнули до створення галереї

Розповідаючи про шкільний музей, не можна обійти увагою людину, завдяки якій він і виник. Це місцевий краєзнавець, ентузіаст і сподвижник, учитель школи Володимир Пилипович Бірук.

Цікаво, що чоловік не місцевий: народився в с. Соколова Балка Новосанжарського району, дитинство провів на Волині, куди після закінчення Великосорочинського педучилища направили вчителювати його маму, однак постійно навідувався до бабусі на Полтавщину. Тут і познайомився з майбутньою дру-

нувся додому лише восени 1945 року й невдовзі помер від ран. На одній із картин, датованій 1927-м роком, зображена дідова хата. Я народився у ній у 1957 році. Ця картина – власне, той гвіздочок, із якого все почалося. Хотілося її показати людям, популяризувати, донести до широкого загалу. Думав, де б її помістити. Тим більше, що невдовзі в моїй колекції з'явилися й інші картини – роботи місцевих художників.

Володимир Пилипович працював майстром у Красногорівському ПТУ №49. Його учні квартирували в матері Віктора Єлфімова – уродженця Красногорівки, заслуженого художника Російської Федерації, куди того закинула доля після закінчення Миргородського керамтехнікуму. Учні розповіли, що в хаті багато картин, а всі меблі розмальовані сином господарки.

Окрім учнівських робіт Віктора Єлфімова, В. П. Бірук назбирав по закинутих хатах чимало інших картин місцевих художників, які вияви-

історії свого рідного краю, народу, й це мене неабияк засмучує.

Останнім часом краєзнавець і колекціонер збирає вишиті картини. Раніше вони були практично в кожній хаті, та зараз багато з них

Виконком Білоцерківської сільської ради та ветеранська організація глибоко сумують з приводу смерті

жительки с. Бірки, ветерана праці
МІЩЕНКО Софії Олександрівни;

жительки с. Балаклія, дитини війни, ветерана праці
ШИПОШІ Євдокії Іванівни;

жительки с. Білоцерківка, ветерана праці, дитини війни
КУЛИНИЧ Катерини Федорівни

і висловлюють щирі співчуття рідним і близьким покійних.

Дні народження відзначають члени нашої громади:
31 травня
НЕПРАН СЕРГІЙ ВОЛОДИМИРОВИЧ
 учасник бойових дій, (с. Огірівка) – 35 років;

1 червня
КАШИЧ ВАЛЕНТИНА СЕРГІЙІВНА
 (с. Сидорівщина) – 70 років;

2 червня
РУБАН ТЕТЯНА КОСТЯНТИНІВНА
 (с. Бірки) – 60 років;

3 червня
СЕМЕРГЕЙ КАТЕРИНА АНДРІЙІВНА
 (с. Огірівка) – 75 років;

4 червня
СКОРИК ОЛЕКСАНДР МИКОЛАЙОВИЧ
 учасник АТО (с. Білоцерківка) – 40 років;

5 червня
ПИЛИПЕНКО СЕРГІЙ ГРИГОРОВИЧ
 (с. Дзюбівщина) – 65 років;
МИХАЙЛЕЦЬ ВІКТОР АНАТОЛІЙОВИЧ
 (с. Бірки) – 60 років;

6 червня
СИРОТЮК ВОЛОДИМИР СТЕПАНОВИЧ
 (с. Дзюбівщина) – 60 років;

8 червня
СОЛОД ВОЛОДИМИР ВАСИЛЬОВИЧ
 (с. Дзюбівщина) – 60 років.

Виконком Білоцерківської сільської ради, рада ветеранів та члени громади вітають іменинників і бажають міцного здоров'я, щастя, благополуччя, успіхів у щоденних справах та будь-яких добрих починаннях, здійснення всіх мрій і сподівань. Хай вас підтримують і надихають рідні люди, розуміють та допомагають друзі, а доля щодня дарує радість та натхнення.

Хай дороги стеляться крилато,
 Будуть чисті, рівні, як струна,
 Хай добро не оминає хату,
 Як не оминає цвіт весна.
 Хай здоров'я, радість і достаток
 Стеляться, немов вишневий цвіт,
 Хай малює доля з буднів свято,
 І Господь дарує сотню літ.

До уваги вступників до магістратури!

Національний університет біоресурсів і природокористування України (Київ) повідомляє:

із 13 травня по 03 червня 2019 року в приймальній комісії університету триватиме реєстрація для складання єдиного вступного іспиту з іноземної мови (ЕВІ) та єдиного фахового вступного випробування з права та загальних навчальних правничих компетентностей (ЕФВВ).

Для вступу до магістратури:
 на спеціальність 073 «Менеджмент», освітня програма «ДОРАДНИЦТВО» необхідно скласти ЕВІ з іноземної мови.

А особам, які вступають до магістратури на основі ступеня вищої освіти, здобутого за іншою спеціальністю, потрібно звернутися в приймальну комісію університету в період з 13 травня до 31 травня 2019 р., щоб скласти додатковий іспит 31 травня 2019 р., після чого вони будуть зареєстровані для складання ЕВІ та ЕФВВ – вступних іспитів до магістратури.

Зареєструватися та отримати екзаменаційний листок необхідно в приймальній комісії НУБіП України за адресою: вул. Генерала Родимцева, 19; ауд. 57, 2 поверх (корп. 1).

Для реєстрації вступник подає такі документи:
 копію паспорта (1, 2 сторінки та місце реєстрації), копію реєстраційного номера облікової картки платника податків,

копію документа державного зразка про здобутий освітній ступінь та додаток до нього, для осіб, які завершують навчання за ступенем вищої освіти бакалавра у рік проведення вступних іспитів – дані довідки, що підтверджує факт завершення диплома бакалавра, виданої за місцем навчання,

4 кольорові фотокартки розміром 3Х4.
 (Оригінали при подачі копії документів вступники пред'являють особисто).

Приймальна комісія НУБіП України.

Красногорівка розквітла різноманіттям вишиванок

Учасники ходи в Красногорівці.

Певно, жоден народ не може похвалитися таким національним одягом, як українці. Наша вишита сорочка зберігає тисячолітні традиції й водночас залишається модною та сучасною. Вона доречна як у будні, так і на свята.

Щороку в третій четвер травня (цього року 16 травня) відзначають Міжнародний день вишиванки – свято, яке покликане зберегти споконвічні народні традиції створення та носіння етнічного вишитого українського одягу.

Торік у Красногорівці колектив школи започаткував ходу у вишиванках. Свято сподобалося. Цього року на заклик учнівського та педагогічного колективу школи провести ходу «Вишиванка – наш генетичний код нації» відгукнулися колективи ПТУ-49 та ТОВ «Білагро».

Цього дня Красногорівка розквітла різноманіттям вишиванок. Колона з державним прапором вирушила від школи до училища, а звідти через усе село – до ТОВ «Білагро». Там провели флешмоб та зробили колективне фото. Це – найпомітніший захід у Красногорівці, що об'єднав дорослих і дітей. Гордимось: ми, українці, маємо найкращий національний одяг – вишиванку – одяг вільних людей!

О. В. КРОПИВКА,
 директор школи.

Вулицю Красногорівки крокує хода у вишиванках.

Спортивне життя

Змагалися в напруженій боротьбі

Команда Красногорівської школи зі спортивного орієнтування.

Традиційно з 18 по 19 травня у рамках обласного свята «Решетилівська весна» в м. Решетилівка відбуваються Всеукраїнські змагання зі спортивного орієнтування «Решетилівська весна – 2019». Цього

року вже вдруге участь у них взяла команда Красногорівської школи у складі: Сенчук А., Матущенко В., Кучер С., Семука В., Кордубан Т., Кордубан Владислав, учитель фізкультури Каленіченко Ю. Г. та керівник гуртка спор-

тивного орієнтування Каленіченко Л. С.

На цих змаганнях були представники 10 областей України, отож боротьба була досить напруженою. Учасники змагалися на трьох дистанціях: середній, скороченій та спринті.

Наші орієнтувальними досягли таких результатів у своїх вікових групах: Семука В'ячеслав – I місце (середня), Кордубан Тетяна – II місце (середня), Матущенко Валерій – III місце (скорочена), Каленіченко Ю. Г. – II (середня), III (скорочена) та III за підсумками трьох стартів. Інші учасники теж гідно виступили, проявивши спритність, витримку, наполегливість та посівши відповідні місця. Втомлені та все ж задоволені учні повернулися додому з надією наступного року показати ще кращі результати.

Дякуємо за розуміння, підтримку та фінансову допомогу в.о. начальника відділу освіти молоді та спорту виконавчого комітету Білоцерківської сільської ради Л. В. Якименко та сільському голові І. В. Лещенку. Особлива вдячність водієві А. І. Левченку, який за сумісництвом ще й був нашим фоторепортером.

Л. С. КАЛЕНІЧЕНКО,
 керівник гуртка зі спортивного орієнтування Красногорівської ЗОШ I-III ступенів.

Легкоатлети не підвели

Найкращі легкоатлети Великобагачанського району навчаються в Красногорівці та Бірках. Так, за підсумками річної спартакиади з легкої атлетики (а це 8 змагань) Красногорівська школа посіла I місце серед загальноосвітніх закладів району, а Бірківський НВК – I місце серед середніх і неповних шкіл.

Це підтвердили й результати легкоатлетичного чотириборства «Дружба» серед середніх і неповних шкіл: перше місце у загальнокомандному заліку посіла команда Бірківського НВК. У першості району серед середніх і неповних шкіл із легкої атлетики вона теж перемогла.

Легкоатлети Бірківського НВК та їхній тренер В. В. Дубовик.